

ANNIE LUCAS

Lys i Mørket.

EN FORTÆLLING
FRA DEN FRANSK-TYSKE KRIG
Fortsat.

„Jeg tror, jeg kan gætte det.“

„De! Sig mig det!“

„Nej. Spørg først Barbe, hun vil nok sige Dem det. Jeg —“

Netop nu kom Jeanne Didot tilbage. Et eneste Blik paa hendes Patient, og hendes erfarne Øje opdagede straks de Feber-Symptomer, som mit Udbrud af Sorg havde bevirket.

„Undskyld mig, kære Frøken, men Kaptajnen har talt altfor meget, — han har endnu Feber. Og De ser ogsaa ud, som om De trængte til at komme til Sengs nu.“

Jeg rejste mig straks, men efter at have mumlet noget om sin egen Dumhed, forlod Jeanne hurtigt Værelset for at hente noget, hun havde glemt at tage med op. Idet jeg vendte mig for at sige Godnat til Conrad, tog han begge mine Hænder i sine, saa mig ind i Ansigtet og sagde med en Stemme, der skjalv af Sindsbevægelse og Æmhed:

„Leonie! det er min Leonie, er det ikke?“

Disse kærlige bønfuldede Øjne, der saa godt forstod at læse mine, behøvede næppe det eneste Ord, jeg kunde give til Svar. Men jeg gav det. Og givende efter for det blide Tryk af de Hænder, der holdt mine, bøjede jeg mig derpaa ned, og vore Læber mødtes i et langt besejgende Kys, der bandt os sammen til et for evig og altid. Ja, min Conrad for evig og altid — for Tid og Evighed, med et Baand, som hverken Afstand eller Fare, hverken Adskillelse eller Lidelse, ikke engang Døden selv kan sonderrive.

Derpaa gik jeg atter ind og knælede ved min afsjælede Faders Side. O, hvor jeg længtes efter, at han skulde kunne dele min nye Glæde; thi det var Glæde endog nu, saa sølsomt er Sorg og Glæde, bittert og sødt sammenblandet i Livets Bæger.

Min Sorg var der som før, skarp og nagende; men den fuldstændige, bitre Følelse af Forladthed var borte. Jeg havde en stærk Arm og et kærligt Hjerte at støtte mig til henede. Bragte dette mig til at glemme den anden stærkere og kærligere Ven histoppe! Ak, ak, at det endog blot til Dels kunde gøre det!

Barbe fandt mig der og førte mig blidt bort. Den øvrige Del af Dagen blev tilbragt under hendes Omsorg. Jeg spurgte hende, hvad min Fader mente med det sidste Paalæg til hende. Hun fortalte mig, at nogle faa Dage efter Conrads Afrejse, havde han — i Følelsen af sin stadig tiltagende Svaghed — meddelt hende, at Kaptajn von Edelstein, Aftenen før han rejste, havde bedt om og erholdt hans Samtykke til at anholde om min Haand, naar Krigen var forbi; det var ogsaa blevet bestemt, at i Tilfælde af hans (min Faders) Død i Løbet af Krigen skulde han følge mig til Munchen.

Min Fader havde henlagt en til Rejsen tilstrækkelig Pengesum samt adskillige Breve til gamle Venner i den By i en vis Skuffe og havde paalagt hende ikke at spilde nogen Tid, men om mulig — snarest sætte mig i Forbindelse med Kaptajn von Edelstein. Kunde dette ikke lade sig gøre, skulde hun straks rejse med mig til Tyskland. Jeg forstod da, hvorledes Conrad havde gættet Meningen af min Faders Ord. Det var overmaade herligt for mig at vide, at jeg havde hans Samtykke og Velsignelse.

Den næste Dag lagde vi hans Støv til Hvile ved min Moders Side.

SYTTEDE KAPITEL.

En Opvaagnen.

Naar klart skinner Solen, og Roserne gløde,
Naar i os og om os alting kun er lyst,
Naar Foden kun træder paa Møstier bløde,
Naar Glæden os fylder, og Smerten er tyst,
Hvor let da at sige: „Din Vilje ske, Gud!“

Naar Stormene rase, og Tordendrøn brage,
Naar i os og om os alting kun er sort;
Naar Fødderne snuble, og Sorgene nage,
Naar Hjertet maa bæve, og Haabet dør bort,
Hvor svært da at sige: „Din Vilje ske, Gud!“

Efter min Faders Begravelse fulgte en Tid fuld af stille Fred og skøn Lykke, om end dæmpet ved Sorgen. Thi denne var ikke sløvet, opslugt, borte. Nej, o nej! Men mine Taarer var velsignede Taarer; selve Sorgen blev forsvundet ved den rige Kærlighed og Medfølelse, der blev mig til Del. Denne Tid er som en lys Oase paa mit Livs Pilgrimsvandring — ikke mindre grøn, fordi en mild Taaredug faldt paa den.

Der kunde naturligvis ikke tænkes paa nogen Forandring for Conrads Helbredelse. Naar han var i Stand til at rejse, haabede han at kunne erholde en kort Orlov, før han endnu havde genvundet sine Krefter tilstrækkeligt til at kunne slutte sig til sit Regiment, og da selv at kunne eskortere os. Jeanne blev sendt bort Dagen efter Begravelsen. Barbe syntes ikke om fremmede; desuden gjorde vore forindskede Midler og Vanskeligheden ved at erholde nye Forsyninger enhver nødvendig Forøgelse af Husholdningen mindre ønskelig. Altsaa havde om Dagen jeg min Plads ved Invalidens Leje, og om Natten sov Barbe i Forværelset.

Feberen tog af, og skønt Kuglen endnu ikke var taget ud, syntes Conrad ikke at have mange Smerter. Hvis han havde det, viste han det i alt Fald ikke, hans Blik var lyst, hans Pande klar, hans Smil paa rede Haand. Jeg troede, at han ikke led, og var lykkelig i den Tanke. Jeg forlod ham aldrig om Dagen mere end een Time, som han holdt paa, at jeg skulde tilbringe med at spadser i Haven, hvis Vejret var smukt, og i Hallen og Korridoren, naar det var daarligt Vejr.

Jeg erfarede i hine Dage, hvorledes han den første Aften, da han saa mig staa under Lampen i Hallen i min hvide Dragt og med mit bedende Ansigt havde lukket mig ind i hans Hjerte med et inderligt Ænske om at beskytte mig, hvorledes hans Kærlighed var vokset, hvilken Kamp det havde kostet ham den sidste Dag paa Bjergskraaning og i Lysthuset, da jeg græd ved Efterretningen om hans pludselige Afrejse, at holde de brændende Ord tilbage, som opsteg paa hans Læber.

Jeg forstod nu Hemmeligheden ved hint strenge, bestemte Udtryk og de fast sammensluttede Læber. Min ædle og uegennyttige Conrad! Han foretrak at forlade mig uden at aabenbare sin Kærlighed, at risikere sit jordiske Livs Lykke hellere end at fremkalde i mit barnlige Hjerte Følelser, som i hine urolige Tider let kunde bringe Ængstelse og Smerte med sig — muligvis Sorg og Forladthed. Blev hans Liv sparet, vilde han efter Krigen anholde om min Haand, faldt han, vilde, som han troede, Saaret lettere læges, naar det gjaldt en Vens Død, end en Brudgoms. Og dette vilde han, skaaene mig for — og saa handlede han saa ædelt, saa uegennyttigt og lod mig forblive fri. Takket være Gud, jeg er ikke længere fri.

Vi talte meget i hine Dage om hans Moder og om Thekla, til jeg fra hans Beskrivelse og deres egne Breve syntes, at jeg kendte og elskede dem begge, samt om hans Barndoms og Ungdoms Hjem. Han fortalte mig om sit forbigangne Liv og om sine Venner, til jeg var næsten lige saa kendt med det altsammen, som jeg var vokset op ved hans Side.

Vi havde ogsaa Samtaler om forskellige andre Ting, og enhver syntes mig mere og mere at bringe hans ædle og højsindede Karakter for Dagen, hans fint dannede og højtflyvende Aand, hans rene og litrede Sjæl. Men de længste og herligste af dem alle var de, som vi havde over den lille Bibel, som havde bragt saa megen Velsignelse til Huset.

Efterhaanden hentydede, Conrad mindre hyppig til hine yndige Dages Ende, end han havde gjort i Begyndelsen, da han dødelede saa meget ved den Glæde, det vilde blive at forestille mig for hans Moder og Thekla. Var det, fordi han ligesom jeg følte mig altfor lykkelig i det nærværende til at ofre nogen Tanke paa Fremtiden?

Tiden gik, men han maatte stadig blive ved at ligge til Sengs. Doktor Duprat forbød ethvert Forsøg paa at sidde oprejst. Saaret i Brystet var hurtigt blevet lægt; men alle hans Forsøg paa at tage Kuglen ud fra det langt alvorligere Saar i Siden var mislykkedes.

Han ventede imidlertid kun, sagde han, til Wilhelm Sandmann, som var bleven saaret sammen med Conrad, kunde slutte sig til den tyske Lejr i Belfort, da tvivlede han ikke om, at Kampkirurgen vilde komme paa hans Opfordring, og de vilde da foretage den vanskelige Operation sammen. Saa vilde hans Helbredelse uden Tvivl gaa hurtig for sig.

Til sidst rejste Wilhelm og fik Breve med til Feltposten fra Conrad til hans Moder og Søster.

Sent den følgende Eftermiddag, da jeg sad ved Siden af Conrad som sædvanlig, hørte jeg Lyden af Hestetrampen, der nærmede sig Huset. Conrad sov. Jeg listede mig sagte hen til Vinduet og saa fire Officerer stige af ved Porten. For et Øjeblik svigtede Modet mig, da jeg saa paa det rolige, slumrende Ansigt paa Puden. Men Lidelsen vilde blive kort, Lindringen vis; derfor vækkede jeg den sovende og sagde ham, at nogle af hans Venner var ved Porten.

„Det er godt!“ svarede han muntert; men han tog mine Hænder og saa mig forskende ind i Ansigtet. Jeg kunde ikke holde mine Taarer tilbage.

„Min Leonie!“ sagde han alvorlig og med dyb Æmhed, „er du bange for at overlade mig i vor Faders Hænder?“

„Jeg kan ikke holde ud at tænke paa, at du skal lide.“ svarede jeg.

„Lille Kujon! er det den Heltinde, der saa nylig trodsede Nattens og Skovens Mørke?“

„Maa jeg være hos dig, medens — naar det skal gøres?“

„Kæreste Leonie, nej; —“ Nu traadte Barbe ind og meldte, at Lægen og tre Officerer var komne, og at den første udbød sig Tilladelse til at komme ind til Conrad og ønskede Doktor Duprats Nærværelse. Deres Tid var kort, tilføjede hun.

Conrad trak mig ned til sig, og hviskede: „Gaa og sig alt til Jesus, min Elskede, og husk, at „Han gør alle Ting vel.“ Han vil gøre det vel baade for dig og for mig, min Leonie.“

I Hallen mødte jeg Doktor Duprat, der netop kom ind. Jeg spurgte ham, om det vilde tage lang Tid at gøre, hvad de havde for. Til min Letelse svarede han benægtende.

Jeg trak mig hurtigt tilbage til mit eget Værelse, indtil intet Fodtrin hørtes mere i Huset. Da fandt jeg Stilheden undholdelig og listede mig ned ad Bagtrappen for at hjælpe Barbe at tilberede Forfriskninger. Hun var der ikke; hendes Hjælp var enten blevet uopfordret givet eller forlangt i Sygeværelset; men Victoire var allerede næsten færdig med alle Forberedelser.

Efter at have ydet lidt Hjælp og givet nogle Ordre begav jeg mig ind i Biblioteket. Det laa jo lidt afslødt, saa det var ikke rimeligt, at det vilde blive betraadt af de fremmede, som — med Undtagelse af Lægen — allerede var vendte tilbage til Spisestuen. Der ventede jeg ængstelig og beklemt.

Det var saa pinligt at vide, at min elskede Ven led. Men jeg maatte ikke græmme mig saaledes derover, sagde jeg til mig selv; det vilde snart være forbi, og da vilde han hurtigt blive sig selv igen, saaledes som han var, da han talte de første medfølelse og trøstefulde Ord til mig i det selvsamme Værelse. Havde ikke Doktor Duprat sagt det? Hvor levende hin Scene fremstillede sig for mig — selv Conrads Blik og Stemme!

Længe før jeg havde anset det for muligt, hørte jeg en Dør blive aabnet og lukket, dæmpede Stemmer, Fodtrin paa Trapperne og derpaa — ja, de nærmede sig det Værelse, hvor jeg vandrede rastløs op og ned.

Med en pludselig Indskydelse trak jeg mig tilbage til det dybe Buevindue, bag det mørke, tunge Gardin. Hvorfor jeg gjorde det, ved jeg ikke. Maaske af en instinktmæssig Frygt for, at de Tidender, der bragte, kunde være saadanne, at jeg ikke kunde modtage dem med Ro i fremmedes Nærværelse. Det var et Øjeblik Værk. Hvad jeg tænkte, kan jeg ikke sige; hvad jeg hørte, derimod kun altfor vel.

Døren aabnedes og lukkede sig igen efter de to Læger. Doktor Duprat var den første, der talte.

„Saa er der intet Haab.“

„Intet, ikke det ringeste!“

„Med deres Erfaring i alt, hvad der angaar Skudsaaer og komplicerede Tilfælde som dette, tror De da, at noget kunde være gjort, — kunde Kuglen have været udtaget tidligere?“

„Umuligt! Saaret er dybt og for langt inde, til at vi kan naa den. Der maa uundgaelig tilstøde Koldbrand. De ved —“

Derpaa fulgte en lang videnskabelig Beskrivelse og Forklaring. Og jeg sad og lyttede og gav intet Tegn fra mig. Lyttede og forstod — forstod alt — hørte Dødslokkens ringe over mit jordiske Haab, hørte de uhyggelige tekniske Detailler, de venlige Beklagelser og tiltetgjorte Forhaabninger og halvt vundne Lavrbær.

Livets Strøm syntes at blive drevet bort fra mit Hjerte, og dog var jeg mig bevidst — o, hvor skarpt bevidst! Fortid, Nutid, Fremtid, — den triste, forlattede, frygtelige Fremtid — fremstillede sig for mig klart og hurtigt og pludselig som Lynet. En hel Levetid fuld af Kval sammenpresset i faa, korte Øjeblikke!

Kvitteringer.

Til d. fore. ev. luth. Kirkes Børnehjem.

Før kvitteret se Bbl. Nr. 49 \$811.81. Blair, Nebr., Rasmus Pedersen og Hustru \$2. Beresford, S. Dak., Kvf. \$50. Goven, Mich., Ida Christensen \$3. Dannebrog, Nebr., Mgh. \$42.50. Bowlus, Minn., Mrs. Anna D. Nelsen \$10. Cedar Falls, Ia., Theos Christensen \$2. Norma, N. Dak., Stephan Jensen og Hustru \$5. Worcester, Mass., Bethesda Mgh. \$8.65. Kenosha, Wis., Danish Ladies Aid Society \$10. Sidney, Mont., en uævnt \$1. Kiowa, Colo., Lars Andersen \$10. Carvin, Ia., P. Christensen \$2. Cedar Falls, Ia., Bethesda Mgh. Kvf. \$20. Hazelwood, Minn., Kvf. \$10. Jamestown, Kans., Mrs. Peter Andersen \$1. Des Moines, Ia., Bethesda Kvf. (Alle Mrs.) A. Petersen, N. S. Nielsen, Chr. Wilderick, T. Mortensen, H. J. Tingly, J. Jørgensen, A. L. J. Søholm, hv. \$1. M. Hansen, W. Johnsen, J. Madsen, Fede, P. W. Shanander, C. M. Knudsen, hv. 50 Cts. Miss Hilda Jørgensen, Miss Lovise Sørensen, Miss Mariane Nielsen hv. 50 Cts. Hastings, Fla., J. P. J. Haagen \$5. Seranton, Ia., Norman Staugard \$5. Fresno, Calif., N. H. Rosendahl \$10.00. Oaks, Okla., Past. N. L. Nielsen \$5.63. Evan, Minn., St. Matth. Mgh. Kvf. \$10. Cozad, Nebr., Hanna J. Somers \$5.00. Sheridan, Mich., Niels P. Larsen og Hustru \$10. Margrethe Larsen til Elim 50c. Ruskin, Nebr., Børnenes Offer ved Jubilæumsfesten \$133.46. Lars Jespersen \$10. Ruskin, Nebr., A. Christian Andersen og Hustru \$10. Suring, Wis., Mrs. Andrew Nelsen \$2. Audubon, Ia., Mgh. i Byen \$20. Blair, Nebr. Kvf. \$20. Luck, Wis., N. T. Ditlefsen \$10. Oregon, Wis., Den d. l. Kvf. \$10. Evansville, Wis., Mrs. John Hansen \$1. Brooklyn, Wis., Mrs. Carl Mortensen, Mrs. Niels Andersen, Mrs. Peter Hansen hv. \$1. Oregon, Wis., Hans P. Olsen, Carl Olsen hv. \$1. Greenville, Mich., St. Pauli Mgh. Kvf. \$5. Underwood, Ia., Mrs. Carrie Bonds \$20. Graettinger, Ia., Kvf. paa Landet \$10. Spencer, Ia., St. Pauli Mgh. Kvf. \$5 Bixby, Minn., Brorson Mgh. Kvf. \$20. Mrs. Martin Nelsen \$2. Racine, Wis., Jens Fischer \$5. Viborg, S. Dak., Alfred Møgen og Familie \$5. Shennington, Wis., den d. Kvindes \$10. Dry Creek, Nebr., et Offer ved Past. J. Chr. Pedersen \$15. Dannebrog, Nebr., Dr. P. M. Pedersen \$5. Elk Horn, Ia., Hans Jensen \$3. Council Bluffs, Ia., Bethania Kvf. \$25. So. Windham, Me., Mrs. Peter Smith \$4. Eugene, Oregon, Emaus Mgh. \$5. Westbrook, Me., den f. d. ev. l. Mgh. Kvf. \$20. Neenah, Wis., Kvf. \$10. Fremont, Nebr., Menighedens Hjelpekasse \$10. Christ Tolstrup \$5. Denmark, Wis., Mrs. Willie Nielsen, \$5. Mrs. N. Rasmussen Møen \$1. Hutchinson, Minn., Den d. l. Kvf. \$10. Clinton, Wis., Kvf. \$10. Cathrine Engauge \$1. Ruth Jørgensen 50 Cts. \$11.50. Fremont, Nebr., Martin Sørensen og Hustru \$5. Poy Sippi, Wis., Marie Jørgensen \$1.50. Leon Jørgensen \$1. Melvin, Norman, Vernon, og Thomas Jørgensen hv. 50 Cts. Rulene, og Else Jørgensen hv. 25 Cts. Blair, Nebr., Chr. Bekker \$1. Gillfillan, Minn., Mrs. Hans Knudsen \$5. Mrs. C. Bendixen \$2. Mrs. N. P. Kiergaard, Mrs. H. A. Hansen hv. 50 Cts. Mrs. A. Hofbeek, Mrs. Christ Andersen hv. \$1.00. West Branch, Ia., Kvf. \$10,

Arnold Petersen \$1. Chicago, Ill., Siloams Mgh. Sylvia Nielsen \$1, Ingeborg Petersens Sparebank \$3. Mrs. L. Larsen \$5. Albert Leamin, Elmer Falksen \$4. Oakland, Calif. en uævnt \$30. Ruskin, Nebr., Delmer Westh \$1. Fricus, Ja., Olivia Christensen 50c. Chicago, Ill., Golgatha Mgh. Kvf. \$10. Dane Valley, Mont., Ebenezer Mgh. Ungdomsf. \$10. Warrens, Wis., Kvf. \$15. Audubon, Ia., Rt. 5. Mrs. Bertel Mikkelsen \$4. Chicago, Ill., Waldemar, Marcus, og Esther Yunker (til Juletræ) \$2. Ruskin, Nebr., Raymond Hansens Sparebank \$2.75. Newell, Ia., Ferdinand Hemmingsen \$2. Racine, Wis., Immanuels Mgh. Kvf. \$10. Laurens, N. Y., Kvf. \$10. Blooming Prairie, Minn., N. K. Nielsen \$5. Bixby, Minn., Peter N. Nielsen \$2. Fremont, Nebr., Trinity Luth. Ladies Aid \$5. Clinton, Wis., en uævnt \$2. Council Bluffs, Ia., E. J. Lee \$5. Racine, Wis., Chris Nelsen \$4. Coalridge, Mont., Lovise, Phillip og Marie Andersen hv. 10c, Mrs. Peter Andersen \$1. Strandquist, Minn., P. R. Haugaard og Familie \$5. Kenmare, N. Dak., Trin. Mgh. Tabitha Pigeforening \$5. Callender Ia., (alle Mrs.) Henriksen \$5. August Brandt, Peter Brandt, Lewis Hansen hv. \$2. Peter Ruder \$1.50, R. P. Brandt, L. P. Hansen, H. N. Hansen, C. Mortensen, P. Petersen, P. Villiamsen, P. Madsen, G. Espersen hv. \$1. Flaxton, N. Dak., Gertrud, og Lydia Christensen \$1.75. Kenmare, N. Dak., Nazareth Mgh. Kvf. \$10. Racine, Wis., Emaus Mgh. Kvf. \$20. Kenmare, N. Dak., Trin. Mgh. Kvf. \$10. Ringsted, Ia., Nes Bonniksen \$8. Minneapolis, Minn., Astrid Andersen, J. K. Larsen, Mrs. Anna Jørgensen, Miss Hansine Hansen hv. \$1. Oakland, Cal., Vor Frelseres Mgh. Søndagsskole-Pigernes Syforening \$10. Woodstock, Ill., Salems Mgh. Kvf. \$5. Amble, Mich. Niels P. Petersen og Hustru \$5. Falmouth, Me., Emaus Mgh. Søndagsskole \$8.21. Viborg, S. Dak., Spring Valley sk. ev. l. Mgh. Kvf. \$12. Cedar Falls, Ia., J. P. Hansen \$4. Hannah Hansen \$2. Fertile, N. Dak., en uævnt \$20. Moline, Ill., Mrs. C. A. Sparling \$10. Lincoln, Nebr., Kvf. \$5. Valhalla Loge Ferndale af Dania af Cal. \$10. Kvf. Ydun, Ferndale af Dania af Cal. \$6. Poy Sippi, Wis., Chris Olsen \$2, Marie Olsen \$1. Goven, Mich., Bethania Mgh., Lars Andersen \$10. Hamlin, Ia., C. P. Christensen \$1. Oshkosh, Wis., P. Kroyer \$5. Latimer, Ia., Den d. l. Kvf. \$5. Thornton, Ia., August Emil, og Mathilde Johansen hv. \$1. Tilsammen \$1884.56.

Før kvitteret se Bbl. Nr. 1 \$1884.56. New Lisbon, Wis., Thomas Jensen \$1. Brush, Colorado, N. C. Larsen \$2. Circle, Mont., Mrs. Carrie Flint \$2.50. Greenville, Mich., Vege Nelsen og Hustru \$2. Menomonic, Wis., Mrs. Anna Madsen \$5. Albert Lea, Minn., Kvf. \$10. Mrs. Hans Hansen \$2, Søren Petersen, Mrs. Niels Larsen, Mrs. Ottis, hv. \$1, Esra Thorp 50 Cts, Jacob Nielsen \$5, Myron Nielsen, Marion Nielsen hv. \$2.50. Minneapolis, Minn., N. C. Hansen og Hustru \$10. Plainfield, N. J., Kvf. \$10. Spencer, Ia., Mrs. Fred Byggere \$1. Winnetoon, Nebr., Den danske Søndagsskole \$6.08. Racine, Wis., Vor Fr. Mgh. Missionskasse \$25. Neenah, Wis., Anna Nielsen til Waupaca Hj. \$1. Council Bluffs, Ia., A. Rosenblad \$5. Westbrook, Me., Marie Thomsen \$10. Chicago, Ill., Ebenezer Mgh. Kvf. \$25. Westby, Mont., Elise Larsen \$3. Henry Larsen, C. D. Larsen hv. \$1. Hutchinson, Minn., en uævnt \$2. Blair, Nebr., Christ F. Jensen \$5. Chicago, Ill., Gethemane Mgh. S. S. \$5. Jørgen Nielsen \$1. Racine, Wis., Mrs. C. Lang. \$1. Boston, Mass., Bodil Herskind \$3. Racine, Wis., De sammensluttede danske Foreninger af America \$34.12. Fresno, Cal., Jørgen Hansen og Hustru \$10. Dane Valley, Mont., Ebenezer Mgh. S. S. \$6.50. So. Windham, Me., Peter Smith \$8.50. Albert Lea, Minn., Elizabeth, Anna, Inger og Johnny Raben \$5. Greenville, Mich? Niels Rasmussen og Hustru \$5. Indianapolis, Ind., The Ladies Aid Society \$5. Audubon, Ia., Hans N. Schmidt \$10.00. Racine, Wis., Immanuels Mgh. S. S. \$15. Peterson, Ia., Mrs. J. Jensen til Elk Horn Hjemmet \$6. Racine, Wis., Vor Fr. Mgh. Missionsforening \$10. Hampton, Nebr., en uævnt \$10. Albert Lea, Minn., Phillip og Dagnie Hansen \$5. Council Bluffs, Ia., Søndagsskolens Offer ved Missionsmødet \$14.91. Gayville, S. Dak., Den danske Kvf. \$20.00. Chicago, Ill., Edward og Lovise Nielsen \$2. Dannebrog, Nebr., C. A. Ibsen og Hustru \$3, Eveline, Dora, Mariane, og Nora Ibsen hv. \$1, Laurith og Niels Ibsen hv. 50 Cts. Mrs. Mariane Enewoldsen 50 Cts. \$8.50. Eugene, Oregon, Bethesda Mgh. The Young Ladie Sewing Circle \$10. Boston, Mass., Bethania Mgh. fra Missions-Kassen \$8. Portland, Ore., Bethesda Mgh. \$10. Racine, Wis., Carl D. Skow \$10.00. Thornton, Ia., Overskud fra Søndagsskolen \$4.61. Herluf og Frances Ytzen \$1. Neenah, Wis., John Hansen \$4. Luck, Wis., St. Peters Mgh. Kvf. \$10, Niels Sørensen \$1.75. Waupaca, Wis., Helligaands Mgh. Kvf. til Waupaca Hjemmet \$10. Ellsworth, Ia., Rasmus Kolling \$5. Omaha, Nebr., Pella Mgh. Søndagsskole Jule-offer \$8.61, C. J. Johnsen \$5. Mankato, Minn., Nicolai Thomsen \$3. Hutchinson, Minn., Arnold Jørgensen \$1. Webster Grove, Mo., Offer ved Juletræet \$18.70. Chicago, Ill., Mrs. Nelley Jensen \$5. Oshkosh, Wis., den danske Broderforening \$10. Saxeville, Wis., Kvf. \$5. Chicago, Ill., Vade Hansen \$1. Warren, Pa., Salem Mgh. Kollekt ved Juletræet \$8. Hutchinson, Minn., Peder Hansen \$5. Albert Lea, Minn., Børnenes Offer ved Juletræet \$16.10. Denver, Colo., Bethania Mgh. Offer ved Søndagsskolens Juletræ 23.50. Coulter, Ia., Offer ved Søndagsskolens Juletræ 14.23. Vermillion, S. Dak., Carl Nielsen, C. Christiansen, C. Nelsen, H. P. Hansen hv. \$5, Mrs. Carl Nielsen, Peter C. Nielsen, Martha Nielsen, Mrs. Christophersen, L. J. Lorenzen, Ole Petersen, Marie Nielsen, Emma Christiansen, N. P. Petersen hv. \$1; F. Bendixen, Mrs. Stephansen, Steven Robertsen, Louis Nelsen, Louis Nelsen, hv. \$2, Clemens Nelsen 75 Cts. Anna Pedersen 50 Cts., C. Hansen Skaalborg \$1.50. Ella Christiansen 25 Cts. Børnenes Juleoffer \$1.50. Tilsammen 2453.17.

Blair, Nebr., den 31. Dec., 1918.

Med Tak modtaget Otto Hansen.